

Panium – Nummer twintig

De opeenvolging van Daniël 11 en de waarschuwing voor 2025

Jeff Pippenger

2026-03-02

De pioniertoeëpassing van de geschiedenis die de verzen tien tot en met zestien vervulde, duidde aan dat Rome, dat het gezicht bevestigde, aankwam in het jaar 200 v.Chr., hetzelfde jaar als de slag bij Panium, en ik stel voor dat Rome in 2025 aankwam en het gezicht bevestigde met de inauguratie van Trump en paus Leo. 2025 vormt de enige keer dat een paus en een president in hetzelfde jaar werden geïnaugureerd. Het beest en zijn beeld werden in 2025 verhoogd voor allen die bereid zijn te zien. Anders dan de pioniers pas ik de volgorde van de verzen toe, in plaats van de geschiedenis die de verzen aanvankelijk vervulde. Ik stem met de geschiedenis in, maar put uit een opeenvolging binnen de verzen als het kader voor de geschiedenis, in plaats van de geschiedenis te gebruiken om het kader van de verzen te bepalen. Ik stel dat beide benaderingen juist zijn.

De Revolutie van de Makkabeeën

Ik pas de lijn van de Makkabeeën op soortgelijke wijze toe. De Makkabese opstand in 167 v.Chr. vond plaats ruim na de slag bij Panium in 200 v.Chr. en ruim vóór de verovering van Jeruzalem door Pompejus in 63 v.Chr. De lijn die in vers zestien begint met de verovering van Jeruzalem door generaal Pompejus in 63 v.Chr., loopt door tot Tiberius Caesar, die regeerde toen Jezus werd gekruisigd. Het kruis en Tiberius worden weergegeven in vers tweeëntwintig van hoofdstuk elf.

En met de armen van een overstroming zullen zij van voor zijn aangezicht weggespoeld worden en verbrijzeld; ja, ook de vorst van het verbond. Daniël 11:22.

De verovering van Jeruzalem door generaal Pompejus in 63 v.Chr. in vers zestien, en vervolgens het kruis in 31 n.Chr. in vers tweeëntwintig, vertegenwoordigt een profetische lijn die begint met een symbool van de zondagswet en eindigt met een symbool van de zondagswet. Vers drieëntwintig vormt een onderbreking in de passage en markeert aldus vers tweeëntwintig als het einde van de profetische lijn die in vers zestien begon. Met het duidelijke einde van de lijn in vers tweeëntwintig gaat ook het feit gepaard dat vers tweeëntwintig een symbool is van dezelfde wegmarkering die in vers zestien wordt weergegeven, en verschaft aldus een alfa- en omega-getuigenis dat de verzen zestien tot en met tweeëntwintig een afzonderlijke profetische lijn vertegenwoordigen.

Voeg hierbij dat de verzen vijftien en zestien de overgang markeren van het Seleucidische koninkrijk naar de Romeinse macht, en u ziet een onderbreking in de continuïteit van de Seleuciden in vers vijftien tot aan de Romeinen in vers zestien, en de lijn van vers zestien tot tweeëntwintig is duidelijk afgezonderd als één enkele profetische lijn. Vers zestien introduceert de volgende macht die Judea zal overheersen en markeert aldus een overgang in de profetische geschiedenis, evenals vers drieëntwintig. De lijn begint en eindigt met een symbool van de

zondagswet, en de lijn eindigt in het tweeëntwintigste vers van het elfde hoofdstuk.

Smith—and Drie Caesars

Het feit dat vers zestien de zondagswet voorstelt, evenals vers tweeëntwintig, vereist dat de beide verzen over elkaar heen worden uitgelijnd. Uriah Smith geeft commentaar op vers drieëntwintig en legt uit waarom dit een geschiedenis voorstelt die verder terug begint in de geschiedenis van de voorgaande verzen, in plaats van een geschiedenis voor te stellen die onmiddellijk volgt op het kruis van vers tweeëntwintig.

„‘VERS 23. En nadat het verbond met hem gesloten is, zal hij bedrieglijk handelen; want hij zal optrekken en sterk worden met een klein volk.’”

De „hem” met wie het hier genoemde verbond wordt gesloten, moet dezelfde macht zijn die vanaf vers 14 het onderwerp van de profetie is geweest; en dat dit de Romeinse macht is, blijkt buiten alle tegenspraak uit de vervulling van de profetie in drie personen, zoals reeds is opgemerkt, die achtereenvolgens over het Romeinse Rijk regeerden; namelijk Julius, Augustus en Tiberius Caesar. De eerste struikelde en viel, toen hij in triomf terugkeerde naar de vesting van zijn eigen land, en hij werd niet gevonden. Vers 19. De tweede was een belastingheffer; en hij regeerde in de heerlijkheid van het koninkrijk, en stierf noch in toorn noch in de strijd, maar vredig in zijn eigen bed. Vers 20. De derde was een veinzer, en een van de verachtelijkste karakters. Hij nam het koninkrijk op vreedzame wijze in bezit, maar zowel zijn regering als zijn leven eindigden door geweld. En tijdens zijn regering werd de Vorst van het verbond, Jezus van Nazareth, ter dood gebracht aan het kruis. Verzen 21, 22. Christus kan nooit meer verbroken of ter dood gebracht worden; daarom kunnen wij in geen andere regering en op geen ander tijdstip een vervulling van deze gebeurtenissen vinden. Sommigen trachten deze verzen op Antiochus toe te passen, en maken van een van de Joodse hogepriesters de vorst van het verbond, hoewel zij nooit zo genoemd worden. Dit is dezelfde soort redenering die tracht van de regering van Antiochus een vervulling te maken van de kleine hoorn van Daniël 8; en zij wordt met hetzelfde doel aangevoerd; namelijk om de grote keten van bewijs te verbreken waardoor wordt aangetoond dat de adventsleer de leer van de Bijbel is, en dat Christus nu voor de deur staat. Maar het bewijs kan niet omvergeworpen worden; de keten kan niet verbroken worden.

„Nadat de profeet ons door de wereldlijke gebeurtenissen van het rijk heen heeft gevoerd tot aan het einde van de zeventig weken, brengt hij ons in vers 23 terug naar de tijd waarin de Romeinen door het Joodse verbond rechtstreeks met het volk van God verbonden raakten, 161 v.Chr.; vanaf welk punt wij vervolgens langs een rechtstreekse lijn van gebeurtenissen worden meegevoerd tot aan de uiteindelijke triomf van de kerk en de oprichting van Gods eeuwig koninkrijk. De Joden, die zwaar verdrukt werden door de Syrische koningen, zonden een gezantschap naar Rome om de hulp van de Romeinen af te smeken en zich met hen te verbinden in ‘een verbond van vriendschap en bondgenootschap’. 1 Mac. 8; Prideaux, II, 234; Josephus’ Antiquities, boek 12, hfdst. 10, sec. 6. De Romeinen gaven gehoor aan het verzoek van de Joden en verleenden hun een besluit, vervat in de volgende bewoordingen:—”

“‘Het besluit van de senaat betreffende een verbond van hulp en vriendschap met het volk der Joden. Het zal niemand die aan de Romeinen onderworpen is geoorloofd zijn oorlog te voeren tegen het volk der Joden, noch hen die dit doen te ondersteunen, hetzij door hun koren, of schepen, of geld te zenden; en indien er enige aanval op de Joden wordt gedaan, zullen de Romeinen hun bijstaan, voor zover zij daartoe in staat zijn; en wederom, indien er enige aanval op de Romeinen wordt gedaan, zullen de Joden hun bijstaan. En indien de Joden voornemens zijn aan dit verbond van hulp iets toe te voegen, of daarvan iets af te nemen, dan zal dit geschieden met de gemeenschappelijke instemming van de Romeinen. En welke toevoeging aldus ook gemaakt zal worden, zij zal van kracht zijn.’ ‘Dit besluit,’ zegt Josephus, ‘werd opgetekend door Eupolemus, de zoon van Johannes, en door Jason, de zoon van Eleazar, toen Judas hogepriester van het volk was, en Simon, zijn broer, bevelhebber van het leger. En dit was het eerste verbond dat de Romeinen met de Joden sloten, en het werd op deze wijze tot stand gebracht.’”

‘In deze tijd waren de Romeinen een klein volk en begonnen zij bedrieglijk te handelen, of met list, zoals het woord aanduidt. En vanaf dit punt stegen zij door een gestadige en snelle opgang tot de hoogte van macht die zij later bereikten.’ Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 270, 271.

Niet alleen beëindigt het kruis in vers tweeëntwintig een lijn met een symbool dat zich ook aan het begin van de lijn bevindt, maar het volgende vers keert ook terug naar de geschiedenis die aan het kruis voorafging, tot ongeveer dertig jaar na Panium en ongeveer honderd jaar vóórdat Rome Jeruzalem veroverde. De wegmarkering van het verbond van de Joden, die Smith hier aanduidt als 161 v.Chr., wordt door andere pioniers aangeduid als 158 v.Chr. Het punt waarop ik mij hier richt, is niet zozeer de datum, maar dat de verzen zestien tot en met tweeëntwintig een lijn van profetische geschiedenis vertegenwoordigen waarvan de zondagswet zowel de alfa als de omega van de lijn is. Wanneer vervolgens de lijn van vers zestien tot en met tweeëntwintig is uiteengezet, herhaalt vers drieëntwintig de geschiedenis binnen de lijn van de verzen zestien tot en met tweeëntwintig en vergroot deze uit. De profetische geschiedenislijn die door vers drieëntwintig wordt voorgesteld, is de geschiedenis van de Makkabeeën, en de geschiedenis van de Makkabeeën is een volmaakte parallel met de geschiedenis van de Verenigde Staten.

Twee Dynastieën

De Makkabeeën vertegenwoordigen een opstand tegen het Seleucidische koninkrijk die begon tijdens de regering van Antiochus Epiphanes. De opstand was gericht tegen het noordelijke Seleucidische koninkrijk en mondde uit in een overwinning die leidde tot een van de twee Judese dynastieën in de periode die uiteindelijk uitliep op de verwoesting van Jeruzalem in 70 n.Chr. De eerste dynastie was de Hasmonese en de tweede de Herodiaanse. De Herodiaanse dynastie was het tweede Judese bestuur na de bevrijding van het noordelijke Seleucidische koninkrijk. Zij was rechtstreeks verbonden met het Romeinse systeem, terwijl de voorafgaande Hasmonese dynastie in wezen Joods was. De Hasmonese dynastie begon in 141 v.Chr., en in 37 v.Chr. begon de Herodiaanse dynastie, die voortduurde tot 70 n.Chr.

De dynastieën vertegenwoordigen het bestuur van Judea, het oude en letterlijke heerlijke land. De Makkabese opstand vond plaats van 167 tot 160 v.Chr. In 164 v.Chr. verdreven de Makkabeeën Antiochus Epiphanes uit Jeruzalem en reinigden en herwijdde zij de tempel nadat Antiochus die had ontwijfd, maar pas in 141 v.Chr. werd de noordelijke Seleucidische macht volledig tenietgedaan en begon de Hasmonese dynastie.

De Herodiaanse dynastie is een sleutel tot deze lijn, want het was Herodes de Grote die opdracht gaf de zuigelingen te doden ten tijde van Jezus' geboorte, en zijn zoon regeerde toen Jezus stierf. Herodes de Grote was de vader, en hij was koning over Judea, maar zijn zoon was slechts een tetrarch, wat betekent dat hij heerser was over een vierde deel van het koninkrijk, eerder als een stadhouder dan als een koning. Daarom ontbrak het hem aan het gezag, wat vereiste dat hij zich met Pilatus verbond om Christus te kruisigen. De geboorte van Jezus was de profetische "tijd van het einde" in zijn profetische lijn, en Zijn dood vertegenwoordigt de zondagswet. De eerste Herodes vertegenwoordigt 1989, en de laatste Herodes is de zondagswet. Herodes, de vader, tot Herodes, de zoon, is de profetische lijn van Christus.

De lijn van de Makkabeeën begint met een zegevierende opstand tegen een noordelijke koning die zijn Griekse gebruiken, cultuur en ook de Griekse godsdienst aan de Joden had opgelegd. Het begin van de Hasmonese dynastie vertegenwoordigde 1798. Waarom zo, zou u kunnen vragen? Indien de ene dynastie begint op een profetische „tijd van het einde”, zoals het geval was met de Herodiaanse dynastie bij Christus' geboorte, dan zou de andere dynastie uit profetische noodzaak hetzelfde begin moeten hebben. Beide dynastieën beginnen met een tijd van het einde, wanneer wij Christus' geboorte als de „tijd van het einde” toepassen, maar de dwazen zien nooit het onverzegelde licht dat met de tijd van het einde verbonden is.

„In onze tijd kan, evenals in de dagen van Christus, sprake zijn van een verkeerd lezen of verkeerd uitleggen van de Schriften. Indien de Joden de Schriften met ernstige, biddende harten hadden bestudeerd, zou hun onderzoek beloond zijn met een waarachtige kennis van de tijd, en niet alleen van de tijd, maar ook van de wijze van Christus' verschijning. Zij zouden de heerlijke tweede verschijning van Christus niet hebben toegeschreven aan zijn eerste komst. Zij hadden het getuigenis van Daniël; zij hadden het getuigenis van Jesaja en van de andere profeten; zij hadden het onderwijs van Mozes; en hier was Christus in hun eigen midden, en toch onderzochten zij de Schriften naar bewijzen met betrekking tot zijn komst. En zij deden Christus juist die dingen aan waarvan geprofeteerd was dat zij die zouden doen. Zij waren zo verblind dat zij niet wisten wat zij deden.”

„En velen doen heden, in 1897, dezelfde dingen, omdat zij geen ervaring hebben gehad met de beproevende boodschappen die begrepen zijn in de boodschappen van de eerste, tweede en derde engel. Er zijn er die de Schriften onderzoeken om bewijs te vinden dat deze boodschappen nog in de toekomst liggen. Zij brengen de waarachtigheid van de boodschappen bijeen, maar zij verzuimen hun de juiste plaats in de profetische geschiedenis te geven. Daarom verkeren zodanigen in gevaar het volk te misleiden met betrekking tot de plaatsbepaling van de boodschappen. Zij zien en begrijpen de tijd van het einde niet, noch weten zij wanneer de boodschappen geplaatst moeten worden. De dag Gods komt met heimelijke tred; maar de zogenaamd wijze en grote mannen bazelen over 'Higher Education'.

Zij kennen de tekenen van Christus' komst niet, noch die van het einde der wereld." Paulson Collection, 423, 424.

Door de geboorte van Christus te identificeren als de „tijd van het einde”, en derhalve als de sleutel om de lijn van de Makkabeeën binnen de context van de tegenwoordige waarheid van de laatste dagen te brengen, wordt Christus tot het eigenlijke middelpunt van de passage gemaakt, hetgeen eveneens een bewijs is dat deze toepassing geldig is.

De lijn van de Makkabeeën illustreert het geestelijke heerlijke land, en de illustratie begint in een periode waarin de burgers van het heerlijke land zich losmaken van de politieke en religieuze overheersing van de koning van het noorden. De Makkabese opstand die leidde tot de Hasmonese dynastie vertegenwoordigt 1776, en de opstand tegen de koning van het noorden die door de Makkabeeën werd volbracht, vertegenwoordigde de Revolutionaire Oorlog. De tweeëntwintig jaren van 1776 tot 1798 vertegenwoordigen de Makkabese opstand die leidde tot de Hasmonese dynastie ten tijde van het einde in 1798, welke voortduurde totdat de Herodiaanse dynastie begon ten tijde van het einde in 1989. De Herodiaanse dynastie duurde voort tot aan de verwoesting van Jeruzalem in 70 n.Chr.

Wat in deze geschiedlijn van belang is te onderkennen, is tweeledig: zij is een illustratie van het oude heerlijke land, dat een type is van het moderne heerlijke land, en zij begint binnen een geschiedlijn die aanvangt met vers zestien, waar Rome het heerlijke land voor de eerste maal veroverd, en aldus het hoofdthema van de lijn aanduidt. De lijn van vers zestien tot en met vers tweeëntwintig vertegenwoordigt het heerlijke land, en haar context is de spoedig komende zondagswet. De lijn vertegenwoordigt tevens de twee klassen van aanbidders die beide dynastieke regeringen beïnvloedden. De Sadduceeën waren in aantal geringer, maar beheersten in het algemeen de Joodse godsdienstige en politieke stelsels in beide dynastieke perioden. Het godsdienstige stelsel werd bestuurd door een priesterschap, en dat priesterschap stond eveneens onder invloed van zowel Sadduceeën als Farizeeën. De Hasmonese en Herodiaanse regeringen werden beide beïnvloed door de Farizeeën en de Sadduceeën, en de twee dynastieën vertegenwoordigen de regering van de Verenigde Staten van 1798 tot aan de zondagswet.

De Farizeeën en Sadduceeën vertegenwoordigen twee partijen van politieke overtuiging die van elkaar onderscheiden worden door hun standpunt inzake slavernij. De Democraten zijn vóór slavernij en de Republikeinen zijn tegen slavernij; en samen werken zij in op het politieke apparaat van de constitutionele regering van de Verenigde Staten. Die regering is het aardbeest van Openbaring dertien, en de uiterlijke geschiedenis van het aardbeest wordt voorgesteld door zijn republikeinse hoorn. De innerlijke geschiedenis wordt voorgesteld door de protestantse hoorn. De horens zijn op het beest van elkaar gescheiden, want het beest is de Constitutie die de hoorn van de staat scheidt van de hoorn van de kerk, maar zij bewegen zich samen door de geschiedenis. De republikeinse hoorn heeft twee invloeden, hetzij vóór hetzij tegen slavernij. De protestantse hoorn heeft twee invloeden, hetzij vóór de sabbat van de zevende dag hetzij vóór de eerste dag van de zon.

Ongeveer dertig jaar na de slag bij Panium markeren de Makkabeeën in de geschiedenis van de Verenigde Staten het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie. Vervolgens, ongeveer een eeuw later, wordt vers zestien vervuld wanneer Jeruzalem wordt veroverd, als voorafschaduw van het kruis. Judea is het tweede van de drie beletsels die Rome onderwerpt wanneer het de heerschappij over de wereld verkrijgt. Generaal Pompejus veroverde Syrië in 65 v.Chr., en daarna Juda in 63 v.Chr. Augustus Caesar zou het derde beletsel overwinnen in de slag bij Actium in 31 v.Chr. Deze geschiedenis wordt weergegeven in de lijn van vers zestien tot tweeëntwintig.

Tegen de tijd van het kruis is de Makkabese geschiedenis al bijna tweehonderd jaar gaande. Uriah Smith stelt vast dat de geschiedenis die wordt voorgesteld door het verbond met de Joden in vers drieëntwintig, moet worden verbonden met een beginpunt in de geschiedenis dat bijna tweehonderd jaar vóór de geschiedenis van het kruis in vers tweeëntwintig plaatsvond. De geschiedenis van het kruis in vers tweeëntwintig moet worden verbonden met vers zestien, want vers zestien is eveneens de zondagswet. Dit betekent dat de lijn van de Makkabeeën, die de geschiedenis is van het heerlijke land Juda, ruim vóór de zondagswet van vers zestien begint.

Wanneer wij begrijpen dat de Milleritische geschiedenis de geschiedenis van de honderd vierenveertigduizend illustreert, kunnen wij de tijd van het einde voor de Millerieten in 1798 in overeenstemming brengen met de tijd van het einde voor de honderd vierenveertigduizend in 1989. Wanneer wij dit doen, leggen wij de geschiedenis van de eerste en de tweede engel over de geschiedenis van de derde engel heen. 1798 en 1989 zijn de alfa- en omega-waymarks van de geschiedenis van vers veertig van Daniël elf.

Vers veertig begint ten tijde van het einde, waarvan gemakkelijk kan worden aangetoond dat dit 1798 is; en wanneer dit juist wordt begrepen, vervulde de ineenstorting van de Sovjet-Unie in 1989 vers veertig, en die vervulling was eveneens de tijd van het einde. Twee tijden van het einde, in één vers, dat zich bevindt in hetzelfde hoofdstuk als de lijn van de Makkabeeën. De Makkabese opstand die leidde tot de Hasmonese dynastie vertegenwoordigt de tweeëntwintig jaren van 1776 tot 1798. In 1798 begon de Hasmonese dynastie en in 1989 begon de Herodiaanse dynastie.

Vers tien van Daniël elf duidt op 1989, en vers zestien is de zondagswet. De historische lijn binnen die verzen vertegenwoordigt drie veldslagen, de ondergang van een zuidelijke koning en de intrede van Rome in de profetische geschiedenis. Zij bevat tevens de lijn van twee dynastieën die de verandering voorafbeelden die plaatsvindt wanneer het beest uit de aarde van Openbaring dertien, dat „twee hoornen had een lam gelijk, en” „sprak als de draak.” Achtereenvolgens is de eerste Joodse dynastie het lam en de tweede Romeinse dynastie de draak. De eerste dynastie was Joods, de tweede was Romeins. Of het nu Joods of Romeins was, het beest uit de aarde had twee hoornen.

De Joodse dynastie vertegenwoordigt de protestantse hoorn en de Romeinse dynastie vertegenwoordigt de republikeinse hoorn. Beide horens bezitten eveneens een profetische tweedeling van twee. De Sadduceeën en Farizeeën verschaffen het kader van de pro-slavernij-Democraten in tegenstelling tot de anti-slavernij-Republikeinen; terwijl zij tevens een tweevoudige scheiding van dwaze maagden vertegenwoordigen in tegenstelling tot de wijze maagden. De Farizeeën als dwaze maagden worden gezuiverd bij de eerste teleurstelling en de

Sadduceeën worden gezuiverd bij de tweede tempelreiniging. De Farizeeën beweerden, evenals de gemeente van Sardis, een naam te hebben dat zij leefden, maar zij waren dood, en worden het eerst gezuiverd; daarna de Sadduceeën, die de kracht van God loochenden, de kracht en de boodschap van de Middernachtsroep loochenden. De Sadduceeën zijn het verbondsvolk dat wordt voorbijgegaan; de Sadduceeën zijn degenen die tevreden zijn met de gevoelens van goede emoties.

„De komst van Christus, zoals aangekondigd door de boodschap van de eerste engel, werd verstaan als voorgesteld door de komst van de bruidegom. De wijdverbreide hervorming onder de verkondiging van Zijn spoedige komst beantwoordde aan het uitgaan van de maagden. In deze gelijkenis worden, evenals in die van Mattheüs 24, twee klassen voorgesteld. Allen hadden hun lampen, de Bijbel, genomen en waren bij het licht daarvan uitgegaan om de Bruidegom te ontmoeten. Maar terwijl ‘de dwazen hun lampen namen, en geen olie met zich meenamen’, namen ‘de wijzen olie in hun vaten, met hun lampen’. De laatstgenoemde klasse had de genade van God ontvangen, de wederbarende, verlichtende kracht van de Heilige Geest, die Zijn woord maakt tot een lamp voor de voet en een licht op het pad. In de vreze Gods hadden zij de Schriften onderzocht om de waarheid te leren kennen, en ernstig gestreefd naar reinheid van hart en leven. Zij bezaten een persoonlijke ervaring, een geloof in God en in Zijn woord, dat niet door teleurstelling en uitstel omvergeworpen kon worden. Anderen ‘namen hun lampen, en namen geen olie met zich mee’. Zij hadden gehandeld uit opwelling. Hun vrees was opgewekt door de plechtige boodschap, maar zij hadden vertrouwd op het geloof van hun broeders, tevreden met het flikkerende licht van goede aandoeningen, zonder grondig begrip van de waarheid of een waarachtig werk van genade in het hart. Dezen waren uitgegaan om de Heere te ontmoeten, vol hoop bij het vooruitzicht van onmiddellijke beloning; maar zij waren niet voorbereid op uitstel en teleurstelling. Toen beproevingen kwamen, bezweek hun geloof en hun lichten brandden zwak.” The Great Controversy, 393.

Zowel de politieke als de religieuze klasse verenigen zich in de crisis te middernacht tegen de wijzen. Dit gezegd zijnde, zijn wij het artikel begonnen met erop te wijzen dat ik vers veertien toepas op grond van zijn plaatsing in het verloop van de verzen, in tegenspraak met de historische volgorde die door de verzen wordt weergegeven. Die logica hanteer ik in overeenstemming met de plaatsing van vers drieëntwintig. De plaatsing van een wegmerk dient overeen te stemmen met zijn historische vervulling. Het verbond dat de Joden in de tijd van de Makkabeeën met Rome sloten, bepaalde waar het vers moest worden toegepast. De “rovers” van vers veertien, die het gezicht bevestigden, deden dat in 200 v.Chr., juist in het jaar van de slag bij Panium, maar de slag en de rovers zijn twee verschillende symbolen.

De „rovers” worden deel van het verhaal, niet om een rechtstreeks verband te leggen met de datum van de slag bij Panium, maar om de relatie te identificeren die zij aangingen met de verzwakte vijfjarige heerser van Egypte, die op het punt stond door Antiochus verslagen te worden. Zij wilden geen verstoring van de invoer van Egyptisch graan in het Romeinse Rijk. De profetische relatie van Rome met de kwetsbare vijfjarige Egyptische koning is het onderwerp van het vers. Die tussenkomst duidt op de nasleep van de ontwrichting die volgt op Poetins poging om de onderwerping van de Oekraïense kerk aan de Russische kerk opnieuw in te sluiten, zoals die vroeger was, vóór 1989. Die poging luidt de geleidelijke ondergang van zijn zuidelijke koninkrijk

in, en wanneer Poetin sterft, zoals Ptolemaeus deed, of op enigerlei wijze in ballingschap wordt gevoerd, zoals Uzzia en Napoleon, wordt hij profetisch verwijderd en wordt zijn koninkrijk vervolgens bestuurd door een reeks minder bekwame leiders. Dan, in de tijd van de vijfjarige koning, komt het pauselijke Rome tussenbeide om zijn belangen te beschermen, namelijk de Oekraïense kerk.

Het pausdom kiest geen partij tussen de Russische of Oekraïense orthodoxie; het bespeelt elke zijde om alle religieuze lichamen onder zijn gezag te brengen, zoals voorgesteld in Jesaja vier.

En te dien dage zullen zeven vrouwen één man aangrijpen en zeggen: Wij zullen ons eigen brood eten en onze eigen kleding dragen; laat ons slechts naar uw naam genoemd worden, neem onze smaad weg. Te dien dage zal de Spruit des HEEREN heerlijk en luisterrijk zijn, en de vrucht van het land voortreffelijk en schoon voor hen die uit Israël ontkomen zijn. En het zal geschieden dat wie in Sion is overgebleven en wie in Jeruzalem is achtergelaten, heilig genoemd zal worden, ieder die in Jeruzalem ten leven opgeschreven is. Jesaja 4:1–3.

Het pausdom neemt de heerschappij over alle religieuze lichamen, voorgesteld als zeven vrouwen, dat wil zeggen alle kerken. Die zeven kerken wensen katholiek te worden genoemd, wat universeel betekent, en zij zijn duidelijk niet Gods volk, want zij zijn van plan hun eigen kleding te dragen. De eenwording van alle religieuze lichamen die hun eigen menselijke gewaden willen dragen, vindt plaats in de tijd waarin degenen in „Jeruzalem heilig zullen worden genoemd”, namelijk wanneer de Spruit des HEEREN verandert van een Laodiceïsch in een Filadelfisch volk; dan wordt het pausdom het hoofd van alle religieuze lichamen juist in de tijd waarin zij ook tot hoofd van de politieke lichamen zal worden gemaakt.

In 1989 was de Oekraïense kerk een symbool van de koning van het noorden die de Sovjet-Unie wegvaagde, en Poetin zal trachten de vroegere onderworpenheidsverhouding te herstellen, en melaatsheid op zijn voorhoofd ontvangen en een vervolging beginnen tegen de godsdienst die zijn eisen weigerde. Die vervolging vond plaats in Ptolemaeus' eigen natie, in de stad Alexandrië, zodat de kerken binnen Rusland die door Rome worden beïnvloed, Poetins doelwit zullen worden, en zijn einde. Terwijl Trump zich voorbereidt op de slag bij Panium, wordt zijn openlijke relatie met de beschermer van de verzwakte Egyptische kindkoning in 2025 geïdentificeerd. De Romeinse macht die in 200 v.Chr. de Egyptische kindkoning beschermde, zal de kindkoning dan niet beschermen. Zij zal helpen de kindkoning ten val te brengen. Rome als de beschermer van Egypte in 200 v.Chr., vertegenwoordigt Rome als de verwoester van Egypte in de slag bij Panium.

Millerieten

De Millerieten zagen geen drie Romeinse machten; zij zagen er slechts twee, maar hun waarheid was daarom niet minder waarheid. De profetische logica van Antiochus als symbool stelt ons in staat vers veertien toe te passen op een geschiedenis die aan vers vijftien voorafgaat, ook al plaatste de geschiedenis die de verzen aanvankelijk vervulde zowel vers veertien als vers vijftien in het jaar 200 v.Chr. Ik stel dat vers zestien de spoedig komende zondagswet is, dat vers veertien 2025 was, en dat vers vijftien de nog toekomstige slag bij Panium is. Antiochus bewijst dat de drie veldslagen één profetische lijn vormen, want hij is bij alle drie de veldslagen aanwezig; maar hij bewijst ook

de stelling die ik naar voren breng: dat de toepassing van de verzen op de laatste dagen, wanneer zij met de methodologie van regel op regel op juiste wijze worden onderscheiden.

Antiochus was in alle drie de veldslagen aanwezig, en in de laatste dagen vertegenwoordigt hij de plaatsvervangende macht van het pausdom in 1989 (Reagan en de Verenigde Staten), in 2014 (Zelensky en Oekraïne), en vervolgens is het bij de slag bij Panium dezelfde plaatsvervangende macht als in 1989, want Jezus stelt het einde altijd voor met het begin. Ronald Reagan is dood en begraven, dus het historische getuigenis van Antiochus is nauwkeurig overeenkomstig het Milleritische begrip, maar onderworpen aan de regels die een toepassing regel op regel beheersen. De laatste plaatsvervangende pauselijke macht in de verzen is Trump, ook al was Antiochus historisch gezien in alle drie de veldslagen aanwezig. Om vers dertien te vervullen, moest Trump de tweede verkiezing verliezen, want in vers dertien „keert” hij „terug”, sterker dan ooit, sterk genoeg om een kogel door het oor te krijgen, hetgeen, samen met de rechterduim en de rechtergrote teen, met bloed gezalfd moest worden, toen de priesters werden gezalfd.

Reagan was een type van Trump, want Reagan is de eerste van de laatste acht presidenten vanaf de tijd van het einde in 1989. Lincoln was een type van Trump, want hij was de eerste Republikeinse president. Lincoln werd vermoord door pro-slavernijgezinde Democraten in bondgenootschap met Rome, en zowel Ronald Reagan als zijn pausgezinde tegenhanger Johannes Paulus II overleefden moordaanslagen. Trump werd in 2020 politiek vermoord, met de gestolen verkiezing in vervulling van Openbaring elf, vers zeven, en vervolgens werd hij in 2024 opgewekt in vervulling van vers elf.

En wanneer zij hun getuigenis zullen hebben voleindigd, zal het beest dat uit de afgrond opkomt oorlog tegen hen voeren, en het zal hen overwinnen en hen doden. ... En na drie dagen en een halve ging de Geest des levens uit God in hen, en zij stonden op hun voeten; en grote vrees viel op hen die hen zagen. Openbaring 11:7, 11.

Trump's wederopstanding was zijn „terugkeer” van vers dertien, en zij vormde tevens een parallel met een kenmerk van Rome, want Rome is „de achtste, die uit de zeven is”, en Trump is een beeld van Rome.

En het beest dat was en niet is, ook dat is de achtste, en is uit de zeven, en het gaat ten verderve. Openbaring 17:11.

Trump's tweede ambtstermijn maakt hem de achtste president sinds Reagan, en omdat hij ook de zesde was, is Trump, in overeenstemming met het pausdom, „de achtste, die uit de zeven is.” Acht is het symbool van de opstanding, hetgeen benadrukt dat hij, als een beeld van het pausdom, een dodelijke wond moest hebben die genezen werd om te kunnen „terugkeren.”

En ik zag een van zijn koppen als ten dode gewond; en zijn dodelijke wond werd genezen; en de gehele wereld verwonderde zich achter het beest aan. Openbaring 13:3.

Wanneer de dodelijke wond genezen is, verwondert de wereld zich „achter het beest aan”, en toen Trump in 2024 werd opgewekt als de achtste, die uit de zeven is, „keerde” hij terug en verwonderde de gehele wereld zich achter hem aan.

En na drie dagen en een halve voer de Geest des levens uit God in hen, en zij stonden op hun voeten; en grote vrees viel op hen die hen aanschouwden. En zij hoorden een grote stem uit de hemel tot hen zeggen: Komt hierheen omhoog. En zij voeren op naar de hemel in een wolk; en hun vijanden aanschouwden hen. Openbaring 11:11, 12.

Trump „keerde terug” bij de verkiezing van 2024, en vervolgens werden in 2025 zowel hij als paus Leo geïnstalleerd. Jezus gaf een rechtstreekse en eerlijke waarschuwing, voor ieder die wilde zien.

Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door Daniël, de profeet, zult zien staan in de heilige plaats — wie het leest, geve er acht op —. Matteüs 24:15.

Marcus zegt het wellicht iets duidelijker.

Maar wanneer gij de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, zult zien staan waar hij niet behoort, (wie het leest, geve er acht op,) laten dan zij die in Judea zijn, vluchten naar de bergen. Markus 13:14.

De gruwel der verwoesting is Rome in elk van zijn drie fasen. Het heidense, pauselijke en moderne Rome is telkens een waarschuwingssymbool voor het volk van God. De waarschuwing moet worden herkend wanneer Rome zich op een „heilige plaats” bevindt of waar „het niet behoort” te zijn. Het heerlijke land is in de Schrift het heilige land, en de Verenigde Staten zijn het geestelijke heerlijke land.

En de HEERE zal Juda tot zijn erfdeel bezitten in het heilige land, en Hij zal Jeruzalem opnieuw verkiezen. Zwijg, alle vlees, voor het aangezicht des HEEREN; want Hij is ontwaakt uit zijn heilige woning. Zacharia 2:12, 13.

Wanneer u Rome op de heilige plaats ziet staan, kiest de Heer Jeruzalem voor de laatste maal als Zijn verbondsvolk. Toen Reagan, de eerste van acht presidenten, een geheime alliantie sloot met de antichrist van de Bijbelse profetie, vertegenwoordigde dit een open alliantie met Rome door de achtste en laatste president sinds de tijd van het einde in 1989. Omegasymbolen keren de eigenschappen van het alfasympool dikwijls om.

De inauguratie van paus Leo en Trump in 2025 duidt op een openlijke verhouding tussen het beest uit de zee en het beest uit de aarde van Openbaring dertien. De omkering tot een openlijk verbond van Trump en Leo, dat werd getypeerd door het geheime verbond van Reagan en Johannes Paulus II, maakt ons duidelijk dat de steun aan de Egyptische kind-koning, die vers veertien in 200 v.Chr. vervulde, in de laatste dagen een gebrek aan steun vertegenwoordigt.

2025 vestigt het uiterlijke fundamentele visioen of de profetie, want het verheft Rome als de waarschuwing van Rome die door Daniël wordt geïdentificeerd met de symboliek van „de gruwel der verwoesting”. De waarschuwing van de gruwel der verwoesting vindt plaats voorafgaand aan de vernietiging die door „verwoesting” wordt voorgesteld. Bij de belegering van Jeruzalem onder Cestius werd de waarschuwing uitgebeeld doordat de banieren van Romes gezag binnen de heilige voorhoven van het heiligdom werden geplaatst. Degenen die zagen, begrepen, gehoorzaamden en de stad verlieten, werden beschermd toen het beleg werd hervat. Zij zagen het Romeinse waarschuwingsteken. De christenen die zich afscheidten van de verdorven kerk van Pergamus en

vervolgens van de kerk van Thyatira, vluchtten naar de woestijn toen zij de mens der zonde in de tempel Gods zagen zitten. Die getuigen duiden op een waarschuwing van de gruwel der verwoesting waarvan Daniël in de laatste dagen heeft gesproken.

Wij hebben herhaaldelijk aangetoond dat 1888 het beleg van Cestius was, en dat de afsluiting van de zondagswetcrisis het beleg van Titus is. De Blair-zondagswetsvoorstellen van de jaren 1880, in samenhang met de zondagswetten die in sommige zuidelijke staten gedurende de jaren 1880 werden ingevoerd, vormden de waarschuwing van Cestius, die tevens de scheidslijn markeerde in Zuster Whites raad met betrekking tot het wonen op het platteland. Vóór de jaren 1880 luidde haar raad dat wij in de toekomst naar het platteland zouden moeten verhuizen, maar na de jaren 1880 was het wonen op het platteland iets dat reeds verwezenlijkt had moeten zijn. Het waarschuwende teken van de Blair Bills, waarin in de jaren 1880 het merkteken van gezag van de pauselijke macht werd bevorderd en besproken, was een voorafschaduwning van de Patriot Act op 9/11, want de engel van Openbaring achttien verscheen in beide geschiedenissen.

9/11 was de waarschuwing van Cestius, die zijn gezag plaatste in de heilige plaats waar het niet behoorde te zijn, want bij 9/11 verving het Romeinse recht het Engelse recht. In de Pelosi-processen van 2021 werd de due process-clausule verworpen, en dit vertegenwoordigt nog een voetstap in de richting van het beleg door Titus, dat eindigt bij de spoedig komende zondagswet in de Verenigde Staten. Het beleg is een tijdsperiode. 1888 spreekt over de opstand van de interne protestantse hoorn, en 9/11 spreekt over de opstand van de externe Republikeinse hoorn. De inauguratie van de paus vanuit het heerlijke land in hetzelfde jaar waarin ook de laatste president wordt geïnaugureerd, vertegenwoordigt de laatste waarschuwing van de gruwel der verwoesting die staat waar zij niet behoort te staan, vlak vóór de slag bij Panium. De slag bij Panium leidt rechtstreeks naar de zondagswet en de slag bij Actium, die het derde en laatste obstakel voor het heidense Rome vertegenwoordigde, en vervolgens heerste het heidense Rome gedurende 360 jaar oppermachtig ter vervulling van Daniël 11:24. Bij de zondagswet worden zowel het zesde als het zevende koninkrijk door Rome veroverd, en daarna regeert het moderne Rome één symbolisch uur, of tweeënveertig symbolische maanden.

In vers zestien verovert Pompejus, die zojuist de eerste hindernissen van het heidense Rome in Syrië heeft overwonnen, vervolgens Jeruzalem. Pompejus schakelt de eerste twee hindernissen van Rome uit en Augustus Caesar verovert de derde bij Actium. Het moderne Rome overwint eerst de koning van het zuiden in 1989 ter vervulling van vers veertig, en zoals voorafgeschaduwd in vers tien. Vervolgens overwint het moderne Rome bij de zondagswet zijn tweede en derde hindernis met de Verenigde Staten, waarna de Verenigde Naties er onmiddellijk mee instemmen hun koninkrijk aan de pauselijke macht te geven. Het heidense Rome overwon er twee met Pompejus en daarna één, en het pauselijke Rome overwon er één in 1989, en vervolgens de volgende twee in vers zestien, waar Pompejus wordt gemarkeerd met zijn tweede verovering.

Of het nu het derde obstakel bij Actium was voor het heidense Rome, of het derde obstakel, voorgesteld door de verdrijving van de Goten uit de stad Rome in 538: wanneer Rome het derde obstakel overwint, heerst het oppermachtig.

Voorwaar, de Heere HEERE zal niets doen, tenzij Hij zijn verborgenheid geopenbaard heeft aan zijn knechten, de profeten. Amos 3:7.

De Heer zal gewis de uiteindelijke manifestatie geven van het waarschuwingsteken dat in het boek Daniël wordt voorgesteld als de gruwel der verwoesting, voordat de verwoesting komt. Dat waarschuwingsteken is het openlijke bondgenootschap, in tegenstelling tot Reagans geheime bondgenootschap, dat in 2025 wordt voorgesteld. De Heer zal geen straf brengen zonder eerst te waarschuwen, en Amos is zeer duidelijk over wat de geheime openbaring aan Zijn dienstknechten is en tot wie zij gericht is.

Hoort dit woord dat de HEERE tegen u gesproken heeft, o kinderen van Israël, tegen het gehele geslacht dat Ik uit het land Egypte heb opgevoerd, zeggende: U alleen heb Ik gekend uit alle geslachten van de aarde; daarom zal Ik u straffen om al uw ongerechtigheden. Amos 3:1, 2.

Amos richt zich tot de laatste generatie van Gods uitverkoren verbondsvolk die gestraft moet worden, in overeenstemming met de vijftig mannen die zich neerbuigen voor de zon in Ezechiël acht. Amos brengt de boodschap van Laodicea, die de boodschap van de derde engel is tijdens het uitdelgen van de zonde in de tijd van het oordeel over de levenden. De waarschuwing van Amos is gebaseerd op een vereniging van twee partijen.

Zullen er twee tezamen wandelen, tenzij zij het eens zijn? Zal een leeuw brullen in het woud, wanneer hij geen prooi heeft? zal een jonge leeuw uit zijn hol roepen, indien hij niets gevangen heeft? Kan een vogel in een strik op de aarde vallen, waar geen val voor hem is? zal men een strik van de aarde opnemen, en in het geheel niets gevangen hebben? Zal in de stad de bazuin geblazen worden, en zal het volk niet vrezen? zal er onheil in een stad zijn, en de HEERE heeft het niet gedaan? Amos 3:3–6.

De waarschuwing dat twee tezamen wandelen als één, wordt geplaatst binnen de context van een strik die een vogel van de aarde vangt. Vogels zijn symbolen van religieuze lichamen, en het pausdom is in Openbaring een kooi van elke onreine en hatelijke vogel.

En hij riep met krachtige stem, zeggende: Gevallen, gevallen is het grote Babylon, en het is geworden een woonplaats van duivelen, en een schuilplaats van elke onreine geest, en een kooi van elke onreine en hatelijke vogel. Want alle volken hebben gedronken van de wijn van de toorn van haar hoerij, en de koningen der aarde hebben met haar gehoereerd, en de kooplieden der aarde zijn rijk geworden door de overvloed van haar weelde. Openbaring 18:2, 3.

Een vogel in een kooi is een gevangen vogel, en wanneer een natie hoerij bedrijft met de hoer van Rome, wordt zij een gevangen vogel, en de vogel die verheven wordt boven al de andere profetische vogels, is de macht welker drievoudig huis gebouwd wordt, gevestigd wordt bij de zondagswet, op haar plaats, dat is Sinear, dat is Babylon. Het is de vogel die in 1798 een dodelijke wond ontving, of, zoals Zacharia het stelt, een loden deksel op haar mand geplaatst kreeg, maar daarna werd opgeheven door de vogels van het spiritualisme en het afvallige protestantisme.

Toen ging de engel die met mij sprak uit, en hij zei tot mij: Hef nu uw ogen op en zie wat dit is dat tevoorschijn komt. En ik zei: Wat is het? En hij zei: Dit is een efa die tevoorschijn komt. Verder zei hij: Dit is hun gedaante over de gehele aarde. En zie, er werd een talent lood opgeheven; en dit is een vrouw die midden in de efa zit. En hij zei: Dit is de goddeloosheid. En hij wierp haar midden in de efa; en hij wierp het loden gewicht op haar opening. Toen hief ik mijn ogen op en zag, en zie, daar kwamen twee vrouwen tevoorschijn, en de wind was in hun vleugels; want zij hadden vleugels als de vleugels van een ooievaar; en zij hieven de efa op tussen de aarde en de hemel. Toen zei ik tot de engel die met mij sprak: Waarheen brengen dezen de efa? En hij zei tot mij: Om haar een huis te bouwen in het land Sinear; en het zal gevestigd worden en daar op haar eigen voetstuk worden neergezet. Zacharia 5:5–11.

De strik van Amos vangt de vogel van de aarde, want zij stelt het bondgenootschap voor dat voorafgaat aan de spoedig komende zondagswet, waarin de aardevogel wordt gevangen; en volgens Amos is het bondgenootschap een bestraffing voor het Laodicese Zevende-dags Adventisme, want er zal in de stad een waarschuwend bazuin worden geblazen, die zij zullen weigeren te horen.

Zal in de stad de bazuin worden geblazen, en het volk niet vrezen? Zal er onheil in een stad zijn, en de HEERE heeft het niet gedaan? Voorzeker, de Heere HEERE zal niets doen, tenzij Hij Zijn verborgen raad aan Zijn knechten, de profeten, heeft geopenbaard. De leeuw heeft gebruld, wie zou niet vrezen? De Heere HEERE heeft gesproken, wie kan dan niet profeteren? Amos 3:6–8.

De Leeuw die brult, is de Leeuw uit de stam van Juda, die Christus vertegenwoordigt wanneer Hij Zijn profetisch Woord verzegelt en de verzegeling ervan opheft. De openlijke alliantie van 2025 is het beleg van Cestius, en het symbool van de rovers van Gods volk wordt gevestigd wanneer u twee samen ziet optrekken die nooit naast elkaar zouden mogen bestaan. Rome, verbonden en op één lijn gebracht met protestanten, is een contradictio in terminis, want protestant zijn betekent protesteren tegen Rome.

Wij zullen deze zaken in het volgende artikel voortzetten.

Te laat om aan de strik te ontkomen

“En laat men zich herinneren dat het de roem van Rome is dat zij nooit verandert. De beginselen van Gregorius VII en Innocentius III zijn nog steeds de beginselen van de Rooms-Katholieke Kerk. En indien zij slechts de macht had, zou zij die thans met evenveel kracht ten uitvoer brengen als in voorbije eeuwen. Protestanten weten ternauwernood wat zij doen wanneer zij voorstellen de hulp van Rome te aanvaarden in het werk van de verheffing van de zondag. Terwijl zij erop uit zijn hun doel te verwezenlijken, is Rome erop gericht haar macht te herstellen, haar verloren opperheerschappij te herwinnen. Laat eenmaal in de Verenigde Staten het beginsel gevestigd zijn dat de kerk de macht van de staat mag aanwenden of beheersen; dat godsdienstige gebruiken door wereldlijke wetten mogen worden afgedwongen; kortom, dat het gezag van kerk en staat het geweten moet beheersen, en de triomf van Rome in dit land is verzekerd.”

„Gods woord heeft gewaarschuwd voor het dreigende gevaar; laat men daaraan geen acht slaan, en de protestantse wereld zal pas inzien wat de bedoelingen van Rome werkelijk zijn, wanneer het te laat is om aan de strik te ontkomen. Zij groeit stilzwijgend in macht. Haar leerstellingen oefenen hun invloed uit in wetgevende zalen, in de kerken en in de harten van mensen. Zij stapelt haar verheven en massieve bouwwerken op, in de verborgen diepten waarvan haar vroegere vervolgingen herhaald zullen worden. Heimelijk en ongemerkt versterkt zij haar krachten om haar eigen doeleinden te bevorderen, wanneer de tijd zal zijn gekomen om toe te slaan. Alles wat zij verlangt, is een gunstige uitgangspositie, en die wordt haar reeds gegeven. Wij zullen spoedig zien en voelen wat het doel van het Roomse element is. Wie het woord van God gelooft en gehoorzaamt, zal daardoor smaad en vervolging op zich laden.” *The Great Controversy*, 581.

„Er is een wereld die neerligt in goddeloosheid, in bedrog en misleiding, in de schaduw des doods zelf,—slapend, slapend. Wie gevoelen zielen nood om hen te doen ontwaken? Welke stem kan hen bereiken? Mijn gedachten worden naar de toekomst gevoerd, wanneer het sein gegeven zal worden: ‘Ziet, de Bruidegom komt; gaat uit Hem tegemoet.’ Maar sommigen zullen hebben getalmd om de olie te verkrijgen voor het bijvullen van hun lampen, en te laat zullen zij ontdekken dat karakter, dat door de olie wordt voorgesteld, niet overdraagbaar is. Die olie is de gerechtigheid van Christus. Zij stelt karakter voor, en karakter is niet overdraagbaar. Geen mens kan het voor een ander verkrijgen. Ieder moet voor zichzelf een karakter verkrijgen dat gezuiverd is van elke smet der zonde.” *Bible Echo*, 4 mei 1896.

‘Toen ik zag hoe arme zielen stierven door gebrek aan de tegenwoordige waarheid, en hoe sommigen die beweerden de waarheid te geloven, hen lieten sterven door de noodzakelijke middelen om het werk van God voort te zetten, achter te houden, was het gezicht te pijnlijk, en ik smeekte de engel het van mij weg te nemen. Ik zag dat, wanneer de zaak van God een deel van hun bezit opeiste, zij, evenals de jongeman die tot Jezus kwam (Matteüs 19:16–22), bedroefd heengingen, en dat weldra de overvloeiende gesel over hen heen zou gaan en al hun bezittingen wegvagen, en dan zou het te laat zijn om aardse goederen te offeren en een schat in de hemel weg te leggen.’ *Early Writings*, 49.

„Judas zag dat zijn smeekbeden tevergeefs waren, en hij stormde de zaal uit, uitroepend: Het is te laat! Het is te laat! Hij voelde dat hij niet kon leven om Jezus gekruisigd te zien worden, en in wanhoop ging hij weg en verhing zich.” *The Desire of Ages*, 722.